

các nốt nhạc vào tâm trí mình. Và sau đó chúng có liên hệ với nhau qua giai điệu và nhịp điệu. Nhờ việc lặp đi lặp lại, giai điệu và nhịp điệu trở nên cố định trong tâm trí của người đó. Hãy quan sát xem người nhạc công phải không ngừng lặp lại một giai điệu như thế nào trước khi anh ta có thể làm chủ được nó. Nhờ việc lặp đi lặp lại đó mà các nốt nhạc hòa quyện với nhau và sau đó, các người mới được thưởng thức âm nhạc.

Bất cứ suy nghĩ bất chợt nào được tâm trí lặp đi lặp lại qua các thói quen đều tạo nên một nhịp điệu có tổ chức. Các thói quen không mong muốn có thể bị phá vỡ. Chúng phải được phá vỡ trước khi chúng chiếm được một tỷ lệ nhất định trong nhịp điệu đó. Người có hiểu những gì ta nói không?

H: Có.

Đ: Chà, tiếp tục nhé, nhịp điệu là bước cuối cùng của thói quen! Bất cứ suy nghĩ hay hoạt động thể chất nào được lặp đi lặp lại qua nguyên tắc thói quen cuối cùng cũng sẽ chiếm được một tỷ lệ nhất định trong nhịp điệu.

Sau đó thói quen sẽ không thể bị phá vỡ bởi tự nhiên đã tiếp quản nó và khiến nó trở nên cố định. Nó giống như vòng xoáy ở dưới nước vậy. Một vật có thể cứ nổi dập dềnh mãi cho đến khi nó bị cuốn vào một vòng xoáy. Sau đó nó cứ quay tròn mà không thể thoát ra được. Năng lượng mà mọi người dùng để suy nghĩ có thể được so sánh với nước trên một dòng sông.

H: Vậy đó chính là cách người chiếm quyền kiểm soát tâm trí của con người, có đúng không?

Đ: Đúng vậy. Tất cả những gì ta cần làm để kiểm soát tâm trí của bất cứ người nào là khiến họ trở nên buông thả.

H: Có phải ta nên hiểu rằng thói quen buông thả chính là mối nguy hiểm chính khiến con người mất đi quyền lợi hay đặc quyền để tự suy nghĩ và định hình nên các mục tiêu của mình không?

Đ: Đúng vậy, và còn nhiều hơn thế nữa. Buông thả cũng là thói quen ta dùng để chiếm đoạt tâm hồn con người sau khi họ chết nữa.

H: Có nghĩa là cách duy nhất để cứu con người khỏi sự hủy diệt vĩnh viễn là duy trì sự kiểm soát đối với chính tâm trí của mình khi còn sống. Có đúng